

№ 77
(11 534)

2 - 4 ოქტომბერი, 2001 წ.

ფასი 40 თეთრი

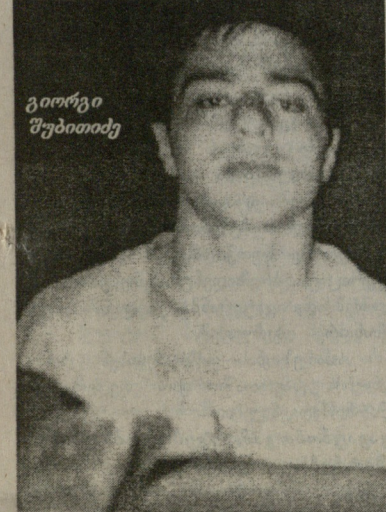
გამოცემის 1934 წლის 13 აპრილიდან

**სამბო. მსოფლიოს ჩემპიონატი
ახალგაზრდებსა და ჭაბუკთა შორის
თავდაღებით მოპოვებული 7 მედალი**

წუხელ კიშინიოვიდან დაბრუნდა საქართველოს სამბისტთა სპორტული დელეგაცია. მოლოდინს დედაქალაქმა მსოფლიოს უძლიერეს ახალგაზრდა და ჭაბუკ სამბოს ოსტატებს უმასპინძლა. ჩვენი ჭეჭნიდან უსახსრობის გამო ორივე გუნდი არასრული შემადგენლობით გაემგზავრა და მიუხედავად იმისა, რომ მათ ასეთი მალალი რანგის ასპარეზობის წინ შეკრე-

კთა ასპარეზობაში საპატიო კვარცხლბეკის მეორე საფეხურზე ავიდა ქართველი გიორგი თოთლაძე (81), მესამე ადგილები ხვდათ თბილისელ გიორგი სენაშვილს (65), ზესტაფონელ გიორგი კაკოიშვილს (75) და მცხეთელ დავით ტატიშვილს (87). გუნდს ახლდა მწვრთნელი ემილ რაში. მთავარი მწვრთნელი ოლეგ იაქე კიშინიოვში დაუფინანსებლობის გამო ვერ გაემგზავრა. მისი თქმით: „ასეთ საპასუხისმგებლო ასპარეზზე ერთი მწვრთნელის ამარა ორი ნაკრების გაგზავნა იმას ნიშნავს, რომ წინდაწინვე ხარ განწირული მედლების დასაკარგავად. დარწმუნებული ვარ მეტი წარმატების მოპოვება შეუძლებელია“ - დასძინს ო. იაქე.

საქართველოს სამბოს ფედერაცია დიდად ემადლიერება კასპის რაიონის გამგებელს გელა ქვრივიშვილს, ფოთის მერს აკაკი დარჩანიას, რომლებმაც 3-3 სპორტსმენის მივლინების ხარჯები გაიღეს. სულ მალე,

გიორგი შუბითიძე

ბაც არ გაუვლიათ, ნახევარი შინ მედლით დაბრუნდა. ახალგაზრდებს შორის მსოფლიო ჩემპიონის ტიტული მოიპოვა ევროპის წლებიდან ჩემპიონმა, რუსთაველმა გიორგი შუბითიძემ (90 კგ). ბრინჯაოს მედლები ხვდათ საგარეოელ ნოდარ მქედლიშვილს (69) და ყაზბეგელ ზვიად წიკლაურს (მძიმე). ჭაბუ-

18-23 ოქტომბერს, კრასნოიარსკი უმა-სპინძლებს მსოფლიო ჩემპიონატს დიდებში ეროვნული ნაკრებების მონაწილეობით. ამ ასპარეზობას მთლიანად დააფინანსებს საქართველოს სპორტის სახელმწიფო დეპარტამენტი. ახლა მიმდინარეობს თანხების მოძიება შეკრების ჩასატარებლად, რათა კრასნოიარსკის ხალიჩაზე პირნაილად წარესდეთ.

**„კავკასიის თასის“
გათამაშება
თბილისში**

ტურნირის საუკეთესო მხედარი კახაბერ კიკიაძე (წინა პლანზე).
რობერტ ბგოიანის ფოტო

2

3
გულუგუთიანი გთავაზობთ
ფეხბურთში კულუგის
ღარიბსხვის უხალ წესს

ელვარ მალაზი შვილის ფოტო

კობიაშვილი

ბერიძე მარი — პირტუ

ეროვნული გიგლიორთიკა

ლევანტუ ზენი — ფრაიბურგი

რეალი — ვალიადოლიდი

6

ლაციო — პარმა

გაზეთის დაგეგმვის წინ:

სფფ-ს ოფიციალური განცხადება

პირველ ოქტომბერს, მე-13 ეროვნული ჩემპიონატის მე-9 ტურის მატჩში თბილისის „დინამოს“ და ქუთაისის „ტორპედოს“ შორის, სტუმართა თავი ამსხმელმა პოროშინმა ხელით გაიტანა ბურთი მასპინძელთა კარში 37-ე წუთზე. შეხვედრის არბიტრმა სერგო კვარაცხელიამ დაუშვა უნებლიე შეცდომა — ვერ დააფიქსირა წესების დარღვევა და ჩათვალა გოლი. მატჩის დამთავრებისთანავე, სფფ-ში თამაშის ვიდეოფირის არაერთგზის ნახვის შემდეგ, სფფ-მ გადაწყვიტა საჭაროდ მოიხადოს ბოლიში თბილისის „დინამოს“ და ფეხბურთის გულშემატკივართა წინაშე, ბოლიშს იხდის აგრეთვე, კლუბისა და მისი მხარდამჭერების წინაშე ფიფას არბიტრი სერგო კვარაცხელია. სფფ-ს გადაწყვეტილებით, ს. კვარაცხელიას საკითხი განსახილველად გადაეცემა სფფ-ს მსაჯთა საექსპერტო კომისიას. რაც შეეხება ქუთაისის „ტორპედოს“ ფეხბურთელს პოროშინს, რომელმაც დაარღვია „ფაირ-ფლეის“ პრინციპები და შეგნებულად ხელით გაიტანა გოლი, მისი საკითხი განსახილველად გადაეცემა სფფ-ს სადისციპლინო კოლეგიას, რომლის უახლოესი სხდომა ოთხშაბათს, 3 ოქტომბერს გაიმართება.

საქართველოს XIII ეროვნული ჩემპიონატი ფეხბურთში
შედეგები • IX ტური

- **ველოსპორტი.** მსოფლიოს ჩემპიონატი ტრეკზე რბოლაში. ეს ასპარეზობა გუშინ დამთავრდა ანტვერპენში. პირველობა მოიპოვეს ფრანგებმა (ოთხი — ოქრო, თითო — ვერცხლი და ბრინჯაო), მეორე ადგილზეა რუსეთის ნაკრები (შესაბამისად 2, 1, 1) მესამეზეა — უკრაინა (ოქროს 2 მედალი).
- **მრავალღიანი ველორგოლის** (56-ე „კუვლტი“) დამამთავრებელ ეტაპზე ესპანელმა მიგელ ანხელ კასერომ გუშინ მე-4 ადგილი დაიკავა, რითაც საერთო ჩათვლაში გამარჯვება იზეიმა.
- **იუმოსლაპინის საფეხბურთო ნაკრების** ყოფილი კაპიტანი დრაგან სტოიკოვიჩი აირჩიეს ამ ქვეყნის ფეხბურთის ასოციაციის პრეზიდენტად.
- **პოლონელებთან** მსოფლიო ჩემპიონატის შესარჩევ მატჩში უკრაინელთა მთავარმა მწვრთნელმა ვალერი ლობანოვსკიმ 5 მეკარე მიიწვია: ვორობიოვი („ტორპედო“, მოსკოვი), ვირტი („შახტარი“), რევა („დინამო“), კერნოზენკო (ცსკა), ლევიცი („სპარტაკი“, მოსკოვი).
- **ავსტრიელებს** სურდათ ფეხბურთში მსოფლიო ჩემპიონატის შესარჩევი მატჩი ისრაელელებთან, პალესტინელთა მხრიდან ტერორიზმის მომიჯნავეებით, სხვა ქვეყანაში გამართულიყო, მაგრამ ფიფამ გუშინ საღამოს უარყო ეს თხოვნა, და მატჩი, როგორც ეს დადგენილი იყო, გაიმართება თელ-ავივში.

ელვარ მალაზი შვილის ფოტო

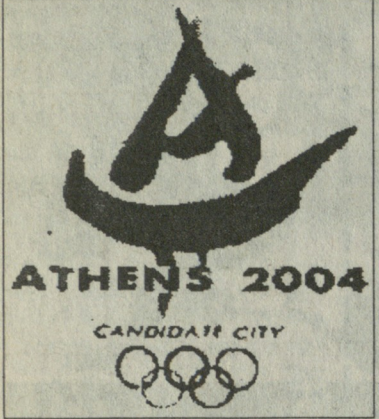
4

დინამო — ტორპედო

„გულს
ღლე“
თბილისში
2

ფეხბურთი
● **ევროპის
ქვეყნების
ეროვნული
ჩემპიონატები**

რუსეთი:	ზორკაელო — რუმორი	1-1
	ანაი — ჩერნომორსკი	3-1
	დინამო — ზორკაელო ზილი	2-1
ჩახეთი:	ლიგაქაუნი — ღრნოვიცა	1-1
შვეიცარია:	სეკვი — ბაზალი	1-4
ფინეთი:	ჰიკი — ალანენსი	4-1
შვედეთი:	გიომეაორკი — იორკრიგე	1-1
	ნორნოინგი — პალსბალი	0-3
	პაპაბი — პალეიო	4-1

მოგაპალ ოლიმპიურ თამაშებად 2 წელიწადი და 10 თვე ღარი

ზამთრის XIX ოლიმპიურ თამაშებს 132 ღვა გვაპოვებს 8-24 თებერვალი 2002 6.

პრეზენტაცია გადარჩენს საქართველოს, საქართველო - ქართულ სპორტს!

ათენის გზაზე სოკ-ი უკავშირდებოდა არ არის

„საბერძნეთი რეალურ პროგრესს აღწევს 2004 წლის ოლიმპიადისათვის მზადებაში“ - ასეთია სოკ-ის საინსპექციო კომისიის დასკვნა. კერძოდ: ამაღლდა საორგანიზაციო კომიტეტის მმართველობითი როლი ყველა მიმართულებით, თამაშების ბიუჯეტი მკაცრად კონტროლდება, დაწესებულია მშენებლობები ოლიმპიური სოფლის ზონაში, გეგმით მიმდინარეობს მთელი რიგი ნაგებობების მშენებლობა. წარმატებით მიმდინარეობს სპონსორთა მოზიდვა. ლიცენზიების გაცემით სავარაუდოდ შემოსავლების გეგმა 147 პროცენტითაა შესრულებული, 21 ათასი ადამიანი მზადაა თამაშების მოემსახურის უფასოდ.

ზამთრის ოლიმპიადის ნაღვანი!

11 სექტემბერს ტერაქტების სერიის შემდეგ, „ამინდი“ სპორტულ სამყაროშიც შეიცვალა, მით უფრო, რომ 2002 წლის ზამთრის თამაშების ტერაქტების სამიზნე აშშ-მა და მისმა სოლტ ლეიკ-სიტმა უნდა უმასპინძლოს. შეშფოთებას აქვს საფუძველი და გამოთქმაში „ზამთრის ოლიმპიადის ნაღვანი!“ ალბათ არაფერია გადაჭარბებული, გამომდინარე კვლევები, რომლებიც მზად არიან უმასპინძლონ მოახლოებულ თამაშებს, მაგრამ სოკ-ი და თვით თამაშების ორგანიზატორი ამერიკის მხარე შეუვალა. ისინი აცხადებენ, რომ თამაშები აუცილებლად ჩატარდება დათქმულ ვადებში და იქ, სადაც ის დაგეგმილია. აგრამ თუ აშშ-ი ომს დაიწყებს? აი, აქ კი ძნელია თავგამოცდება და დაუნიება თამაშების არათუ მასპინძლობაზე, არამედ, საერთოდ, ჩატარებაზე. შეგახსენებთ, რომ პირველი და მეორე მსოფლიო ომების დროს ოლიმპიური თამაშები არ ჩატარებულა.

რეპრეზენტაციის სახელი: ზემოხსენებული არჩევნები თავისებურად გამორჩეული და მისასაღებებელი თავისი შინაარსის გამო. პრეზიდენტის ისეთ შემადგენლობას, როგორც თბილისის ტანვარჯიშის ფედერაციამ აირჩია, ბევრი ინტერესია. ისე, კაცმა რომ თქვას, ეს ნატურა ძნელი ასასრულებელი სულაც არ არის, მთავარია ძიება, ურთიერთობები, ნდობა, საქმიან ადამიანთა წრიდან თანამდგომლობა და თანამოაზრეთა შემოკრება ქართული სპორტის სასიკეთოდ. აი, რა დავინახეთ ამ არჩევნებში.

ეჭვიც არ არის, რომ თბილისის ტანვარჯიშის ფედერაცია ყველაფერს გააკეთებს უპირველესად თავისივე წესდების მოთხოვნების შესასრულებლად. თუ ყველაფერი კარგად აეწყო, და, ეჭვიცა არაა, რომ იქნება, ეს ფედერაცია სულ მალე გახდება სამაგალითო მთელს ქვეყანაში.

ნენოსობა «კავკასიის თეატრი» იქნებ შემოგზავნის დასაწყისი?

საქართველოში ცხენოსნობის მრავალსაუკუნოვანი ისტორიაში კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი მოვლენა დაფიქსირდა - ჩვენს ქვეყანაში ცხენოსნობის საერთაშორისო ფედერაციის (ფეი) ეგიდით, პირველად ჩატარდა საერთაშორისო შეჯიბრება ცხენოსნობის ოლიმპიურ სახეობაში - დაბრკოლებათა გადარჩევაში „კავკასიის თასზე“. ასპარეზობას თბილისის იპოდრომმა უმასპინძლა, სადაც ცხენოსნობის საერთაშორისო ფედერაციის ფინანსური მხარდაჭერით, ამირკავკასიაში კონკურსის უნიკალური მოვლანი მოეწყო ტრიბუნებით. კავკასია კონფლიქტების ზონადაა მიჩნეული, ამიტომ ასეთ ასპარეზობას დიდი მნიშვნელობა ენიჭება, გენბავთ, პოლიტიკური თვალსაზრისითაც. ანალოგიური ასპარეზობა შარშან, პირველად კავკასიაში, ერევანში გაიმართა, მაგრამ იქ აზერბაიჯანელები არ ჩავიდნენ, თბილისში კი ერთი ჩამოვიდა და მეორეც, ოღონდ ეგაა სომხები -

ფეი-ს წარმომადგენლები, შეჯიბრების ორგანიზატორები, მსაჯეები და ასპარეზობის საუკეთესო მხედარი კახაბერ კვიციანი.

ალგა თბილისის ბანაკში უფროსი

საქართველოს სპორტის სახელმწიფო დეპარტამენტში ჩატარდა ტანვარჯიშის თბილისის ფედერაციის არჩევნები. საქალაქო კონფერენციაზე დედაქალაქის ტანვარჯიშის სამყარომ თბილისის ტანვარჯიშის ფედერაციის პრეზიდენტად ერთსულოვნად აირჩია ვეტერანი ტანვარჯიშე, თბილისის მერიის სპორტისა და ტურისტების საქალაქო სამსახურის მთავარი სპეციალისტი მერაბ კაკაბაძე, მის გარდა, პრეზიდენტის შემადგენლობაში შევიდნენ: საქრანსმშენის გენერალური დირექტორი დავით ხუციშვილი, საქართველოს ოკრიის უფროსი - მოადგილე ავთო ბარამაშვილი, საფოსტო ბანკის დირექტორი, ყოფილი ტანვარჯიშე კოტე ლაშვი, სს „ჩარხმშენების“ კომერციული დირექტორი გიორგი გომაძე, შპს „ფლორიალის“ გენერალური დირექტორი გოჩა ჯაბაშვილი, სანაშენის პოლიციის უფროსი ნუგზარ როსნაძე, შპს „სეტი - პეტროლიუმის“ გენერალური დირექტორი გია ბასიაშვილი, სპორტული ტანვარჯიშის სპორტსკოლის დირექტორი გივი ჩხარტიშვილი, ტანვარჯიშულ სახეობათა უფროსი მწვერვლები: ელისო ბედლოშვილი, ზაურ სულაშვილი და თამაზ ბუბიაშვილი.

უცხენებოდ, მერნები მათ მასპინძლებმა დაუთმეს. პროგრამაში იყო 5 კონკურსი. აქედან ოთხი პირადი პირველობისა, მეხუთე და ბოლო კი - გუნდური ასპარეზობა „კავკასიის თასზე“. ამირკავკასიელ მხედართა ოსტატობის დონე მაღალი არ არის, ამიტომაც ვერ ხვდებიან ისინი ევროპის, მსოფლიო თუ ოლიმპიურ ასპარეზზე, მაგრამ ნებისმიერი დონის შეჯიბრებაში ვლინდებიან მხედარების ძლიერები. საქართველოდან ესენი იყვნენ გამოცდილი ცხენოსანი კახაბერ კვიციანი, გიორგი სამხარაძე და გოგიტა კოდუა. აზერბაიჯანიდან სარნელ მუსაევი. ჩვენს მხედრებს აშკარად დაეტოვოთ წარსულში ცნობილი მხედრისა და ამჟამად მწვერვლის მიხილ ტატიშვილის გამოცდილება. ის ახლა წამყვან სპორტსმენებს ავარჯიშებს თავინათ მერნებთან ერთად და უნდა ვივარაუდოდ, რომ ახლო მომავალში მათი კლასი საგრძობლად ამოღდება.

ფედერაციის მუშაობა, იპოდრომის დირექციის (დირექტორი ლაშა ჯაიანი), შინაგანი გარის საცხენოსნო ბაზის ხელმძღვანელთა თვალდადებულმა გარამ, სასურველი შედეგი გამოიღო - ასპარეზობა მაღალ ორგანიზებულ დონეზე ჩატარდა, დედაქალაქმა კი შესანიშნავი საასპარეზო შეიძინა. არც ერთ სტუმარს ფეი-დან არანაირი შენიშვნა არ გამოუთქვამს. მათი მაღალი შთაბეჭდილება იმის საწინდარია, რომ მომავალში ჩვენთან კვლავ ჩატარდება უფრო ფართო მასშტაბის ასპარეზობა. „რაკი პირველი ნაბიჯი წარმატებით გადაიდგა, ახლა ყურადღებას გადავიტანთ შავი ზღვის აუზის ქვეყნების ცხენოსნთა ასპარეზობაზე, რაშიც საერთაშორისო ფედერაციის მხარდაჭერის იმედი გვაქვს“ - გვითხრა საქართველოს ცხენოსნობისა და თანამედროვე ხუთბრუნის ფედერაციის პრე-

ზიდენტმა თენგიზ აბულაძემ. ეს ასპარეზობა გამორჩეული იყო ძვირფასი პრიზების სიუხვითაც. საქართველოში ჯერ ცხენოსნთა არც ერთ ასპარეზობაზე არ ყოფილა გათამაშებული ასეთი სოლიდური ჯილდოები, რომლებიც ცხენოსნობის საერთაშორისო ფედერაციამ დააწესა. მონაწილე გუნდებისთვის, მხედრებისთვის ესოდენ სასურველი ცხენის ფიგურები გამოყო პრიზად მოსკოვში მოღვაწე ბიზნესმენმა, ვეტერანმა სპორტსმენმა, საქართველოს დამსახურებულმა მწვერვლელმა, საერთაშორისო კატეგორიის მსაჯემა სულეიკო როგავამ.

გამარჯვებულებს და პრიზორებს ჯილდოები გადასცეს საქართველოს სპორტის სახელმწიფო დეპარტამენტის თანამდგომარემ ირაკლი მემშარიაშვილმა, საქართველოს ცხენოსნობისა და თანამედროვე ხუთბრუნის ეროვნული ფედერაციის პრეზიდენტმა თენგიზ აბულაძემ და ვეტერანმა მხედარმა ალექსანდრე დგებუაძემ.

ასპარეზობას ესწრებოდნენ ცხენოსნობის საერთაშორისო ფედერაციის წარმომადგენლები.

- გაგანობთ გამარჯვებულებს და პრიზორებს. კ. ნეკური №1: 1. სამედი მუსაევი (აზერბაიჯანი), 2. ვოიტიკა კოდუა, 3. როინ მარგინი (ორივე - საქართველო); კონკურსი №2: 1. გიორგი კოდუა, 2. ზაზა ჩიტრიკაშვილი, 3. გიორგი ბულისკერია (სამივე - საქართველო); კონკურსი №3: 1. გიორგი სამხარაძე, 2. კახაბერ კვიციანი, 3. ირაკლი ნარმანი (სამივე - საქართველო); კონკურსი №4: 1. კიკინია, 2. მუსაევი, 3. ირაკლი ნარმანი; კონკურსი №5. გუნდური: „კავკასიის თასი“: 1. საქართველო, 2. აზერბაიჯანი, 3. საქართველო.

თ. თოგაშვილი

გულდი უნდა გულობღდას...

პოეტისა არ იყოს, შემოღობის მობრძანებას სულ პირველად რუსთაველზე გაიგებ, როცა თბილისური შემოღობის მომზადებელი ფერებით ალმოდებულ პროსპექტს წელიწადის ამ დროს ერთგვარად გამოაცოცხლებს ხოლმე მორბენალთა სტარტები, თითქოს აქაურობას საშუალებას არ აძლევს ზამთრის ღრმა ძილს რომ მისცეს თავი. ალბათ გახსოვთ, ადრე ამ საქალაქო გარბენებს, რომელიც დიდი მასობრივობით გამოირჩეოდა, „ოქროს შემოღობა“ ერქვა. ახლა კი, უკვე მეორედ, გარბენი მსოფლიოს განმრთელობის ორგანიზაციის, „ფულს“ მსოფლიო ფონდისა და იუნესკოს ეგიდით ჩატარდა, რასაც ჩვენი დე-

დაქალაქი მომზადებული შეხვდა „გულს“ საქართველოს ფონდის პრეზიდენტ პროფესორ მერაბ მამაცაშვილის, ქალაქის მერიის სპორტისა და ტურისტების სამსახურის (დავით ქელიძე), სხვათა მცდელობითა და თანადგომით. ეს დღე მასობრივი გარბენებით არ შემოიზღუდა და მას დიდი გამოხმაურება ჰქონდა ჩვენში. განზე არც ხელოვანი დარჩენილან, კერძოდ, ცნობილი კომპოზიტორმა იაკობ ბობოხიძემ დაწერა ჰიმნი, რომელიც „ფულს“ დღეს მიუძღვნა. კვირა დღით, 10 საათზე, გარბენმა სტარტი აიღო ვაკის პარკთან. ამ მთავარ, 4.680 მეტრიან დისტანციაზე მონაწილეობდნენ 50 წლამდე ენთუსიასტები. გაცილებით მოკლე მანძილზე - ფილარმონიის საკონცერტო დარბაზიდან - თავისუფლების მოედანამდე (2000 მ-მდე) გამოვიდნენ ვეტერანები, ინვალიდები და უმცროსი კლასების მოსწავლეები. კროსში მონაწილეობდა ქალაქის მერი ვანო ზოდელავა, დედაქალაქის საკრებულოს თავმჯდომარე ლადო კახაძე, რომელიც ყოველდღიურ საქმიანობაში დიდ ყურადღებას უთმობს სპორტს და პირადი მაგალითით (იგი შარშანაც გამოვიდა ამ ღონისძიებაში) პროპაგანდას უწევს განსაკუთრებით წესს. კროსში მონაწილეობდნენ აგრეთვე საკრებულოს „დამოუკიდებლობა“ ფრაქციის თავმჯდომარე ირაკლი კუთარაძე, პარლამენტარი კობა ამირხანაშვილი. ამ ზეიმში მონაწილეობდნენ ჩვენი სახელოვანი ფალანგები:

დავით ციმაკურიძე, ლევან თედიაშვილი, გურამ საღარაძე, ვეტერანთა გარბენის ფინიშის ხაზი პირველმა გადაკვეთა თინათინ დოლიძემ, მას კვალდაკვალ მიჰყვნენ ნათელა ანთაური, ნინო ბურჯანაძე, ვაჟა შორის უძლიერესი იყო ზურაბ ჯაფარიძე, შემდეგ მოდიან გურამ ლომთაძე, ჯემალ მენთეშაშვილი. მალე ფინიშთან მიიჭრა მეორე, ძირითადი გარბენის ლიდერთა ჯგუფი. ქალები: 1. ქეთევან აბრამიძე, 2. შარშანდელი გამარჯვებული ნანა გუთანიანი, 3. ლიკა დვალისძე - ორგზის ოლიმპიური პრიზორის ნადეჟდა დვალისძეის შვილიშვილი. ვაჟთა შორის პირველობა შეინარჩუნა შარშანდელმა გამარჯვებულმა ჰამლეტ მამიკონიანმა, მეორე იყო

დავით გელაშვილი, მესამე - მურმან კალანდია. კროსის კვალდაკვალ, იქვე, რუსთაველის პროსპექტზე, ტრადიციულად, ჩატარდა ველოსიპედისტთა ასპარეზობა - კრიტერიუმი, რომელიც მასპინძლებთან ერთად გამოდინდნენ ქუთაისელი და ლაგოდეხელი მობრბენები. მოსაპარეზებეს უნდა დაეძლიათ 15 წრე - თავისუფლების მოედანი - სასტუმრო „ივერია“. გაიმარჯვა ლაგოდეხელმა რამაზ მანაგაძემ, მომდევნო ადგილები თბილისელებს - გიორგი ნადირაძესა და ბაჩანა გიორგაძეს ერგოთ. გამარჯვებულები და პრიზორები დასაშუქრდნენ ძვირფასი პრიზებით.

პ. უნგიაძე

ველდარ მალხაზიშვილის ფოტოები

შეჯიბრების ორგანიზატორები გამარჯვებულებთან

ფეხბურთის ღიღოსგაგანი

სლავა (ზაურ) მატრეველი

მეოცე საუკუნის ქართველ ფეხბურთის ვარსკვლავთა შორის სლავა მატრეველი ერთადერთია, რომელსაც წილად ზედა პატივი — ეთამაშა ფიფას ნაკრებში — 1969 წლის შემოდგომაზე ბრაზილიის უდიდეს სტადიონ „მარაკანაზე“ ამ ქვეყნის ნაკრების წინააღმდეგ. მატრის მეორე ტაიმში სლავამ ცნობილი ესპანელი ფორვარდი მარდრიდის საფეო კლუბ „რეალის“ წამყვანი ძალა ამარო ამანსიო შეცვალა. ზემოაღნიშნულ შეხვედრაში სლავა მატრეველს პარტნიორობას უწევდა განთქმული ურუგვაელი ფორვარდი რონა და უნგრელი ფარკაში. მატრის პერიოდში ირგვლივ თავის დროზე სლავას არაერთგზის უსაუბრია და განსაკუთრებით აღნიშნავდა, რომ პელესგან მეტს მოელოდა — თუმცა მას პერსონალურად იჭერდა დასავლეთგერმანიის მცველი ვილი შულცი და ამოსუნთქვის საშუალება არ მისცა... რაც შეეხება ახალ კოლექტივში მის ახალ ამპლუაში ცენტრფორვარდად თამაშს, ამჯერად სლავას არაერთგზის განუცხადებია, რომ ამაში იგი ვერ ხელდას ვერავითარ სიახლეს, რადგან მისი კარიერა ჯერ სოკის გუნდში, მერე კი გორკის „ტორპედოში“ სწორედ ცენტრფორვარდად დაწყებულა. სლავა მატრეველი იმდენად შეფარებული გახლდათ ტყვის ბურთზე, მისთვის მნიშვნელობა არ ჰქონდა სად და რომელ ამპლუაში ითამაშებდა იგი — თუნდაც მეკარედ სლავა მატრეველი რომ მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში არანაკლებ პოპულარული გახლდათ ვიდრე თავის სამშობლოში, ამაზე მატრეველს სულმნათ გურამ ფანჯიკიძის მოგონება — „როდესაც არგენტინის დელაქალაქ ბუენოსაირისის „რივერ პლეის“ სტადიონის პრესლო-ეაში ვიმყოფებოდი — გავიციანი არგენტინის ერთ-ერთი პოპულარული საფეხბურთო მიმომხილველი უმცაინტრო მოსი. აი რა განაცხადა მან — ჩვენი არგენტინაში ლევ იანისს, მიხელო მესხსა და სლავა მატრეველს სუბკარსკლავებად მიიჩნევენ — თითოეული მათგანი 50-50 მილიონ პესოდ არის შეფასებული (იმ დროისათვის საარაკო თანხა?!). — მათზე უკეთესი ფეხბურთელები ჩვენი სტადიონის საერთოდ არ უნახავსო. კორესპონდენტთა უამრავ კითხვაზე რაში ხელდას იგი განსხვავებას მოსკოვის „ტორპედოსა“ და თბილისის „დინამოს“ შორის, სლავას პასუხი ასეთი გახლდათ — „ტორპედოში მეტია კოლექტივიში — თბილისის „დინამოში“ კი ინდივიდუალიზმი... ხოლო თუ რა განსხვავებაა მასსა და მიშა მესხს შორის, იგი აღნიშნავდა — „მიუხედავად იმისა რომ მე და მიშა ერთი გუნდის ფრთები ვართ, ჩვენი თამაშის სტილი მკვეთრად განსხვავდება ერთმანეთისგან. მიშა მესხს მწვავე შემტევი ფეხბურთელია რომლის ბურთის ფლობის ტექნიკა ვირტუოზულია, ხოლო საწყისი სიჩქარე და ფინტები გასაკვირებელი — ამ მხრივ მას მხოლოდ გარინა თუ გაუწყვეს მატრეველსა, ხოლო რაც შეეხება მე — მიშა მესხთან შედარებით თავით მე უკეთესად ვითამაშებ. მიშა მხო-

ლოდ ფრთიდან შემტევი ფეხბურთელია, ჩემთვის კი სულ ერთია რომელ ამპლუაში არ უნდა ვითამაშო — თუნდაც მეკარედ.

თავისი ხანგრძლივი სპორტული კარიერის მანძილზე თუ რომელ მატრეველს გამოყოფდა — სლავა აღნიშნავდა — „პირველი ასეთი მატრი 1960 წელს პარიზში გახლდათ ევროპის თასზე, მეორე კი ორი წლის შემდეგ შორეულ არგენტინაში როდესაც საბჭოთა ნაკრებმა დამაჯერებლად სძლია მასპინძლებს — 2-0“. ამ მატრს სლავა მატრეველი მიიჩნევდა საუკეთესოდ მთელი თავისი კარიერის მანძილზე. მცველთა შორის

კი, რომლის წინააღმდეგაც მას უთამაშია — იგი ჯალმა სანტოსს გამოყოფდა — თუმცა არც ბეკენბაუერი, ფაიკტი და ხუბილა და დავიწყებია... ყველაზე გულდასაწყვეტ მოგონება თავის კარიერაში სლავა მიიჩნევდა ჩილეს მსოფლიო ჩემპიონატზე საბჭოთა კავშირის ნაკრების მატრს იუგოსლავიისთან, რომლის დროსაც მან მიიმე ტრავმა მიიღო და ვერ შეძლო მატრის გაგრძელება. სლავა მატრეველი მსოფლიო საფეხბურთო ჩემპიონატების ორგზის მონაწილე, ევროპის თასის მფლობელი, სსრ კავშირის ჩემპიონი და თასის მფლობელი მოსკოვის „ტორპედოსა“ და თბილისის „დინამოს“ შემადგენლობაში — 8-ჯერ იქნა შეყვანილი 33 საუკეთესო ფეხბურთელს შორის — მათ შორის 7-ჯერ პირველ ნომარად. სლავა მატრეველი 1956 წლის საფეხბურთო სეზონში ჩაირიცხა მოსკოვის „ტორპედოში“ და ამ წელს მან მხოლოდ 5 თამაშის ჩატარება მოასწრო, მომდევნო, 1957 წლის სეზონში კი, ყველა 22 კალენდარულ მატჩში მიიღო მონაწილეობა და გაიტანა 6 ბურთი, შედარებისთვის ამ სეზონში ედუარდ სტრელცოვმა მხოლოდ 15 შეხვედრა ჩაატარა და გაიტანა 12 ბურთი. სულ მალე სამეულმა სლავა მატრეველი, ვალენტინ ივანოვი, ედუარდ სტრელცოვი — მოსკოვის „ტორპედოს“ შემადგენ-

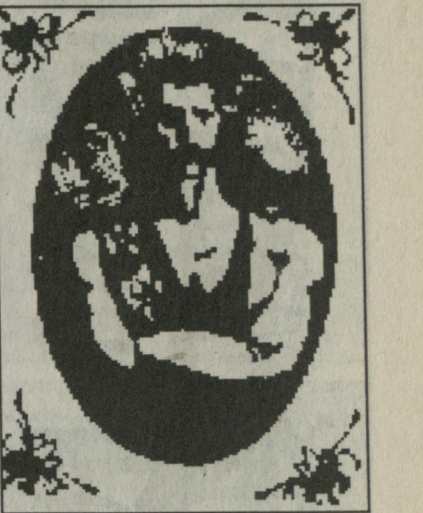
ლობაში უძლიერესის სახელი დაიმკვიდრა და მათ მიმომხილველებმა „სამი მუშეტერი“ შეარქვეს. ვინ იცის, ალბათ, კიდევ დიდხანს გაგრძელდებოდა ზემოაღნიშნული სამეულის „ტრიუმფი“ რომ არა სტრელცოვის გახმაურებულ საქმე და სწორედ ამ მომენტიდან დაიწყო „ტორპედოს“ დაღმასვლა. 1958 წლის საფეხბურთო სეზონში სლავა მატრეველმა, თანაგუნდლებთან ნიკოლაი სენიუკოვთან და იური ფალინთან ერთად ჩემპიონატის 22-ვე შეხვედრა ჩაატარა და გაიტანა 6 ბურთი, „ტორპედო“ კი მოკრძალებული მე-7 ადგილით დაკმაყოფილდა. 1959 წლის სეზონში სლავა მატრეველმა მხოლოდ 1 შეხვედრა გამოტოვა — 21 მატჩი ჩაატარა და გაიტანა 3 ბურთი — იგი კვლავ 33 საუკეთესოთა შორის №1 მარჯვენა გარემარბად დასახელეს. იგივე გაიმეორა სლავამ 1960 წლის საფეხბურთო სეზონშიც. 22 შეხვედრა ჩაატარა, 6 ბურთი გაიტანა და გარდა იმისა, რომ იგი კვლავ №1 ფეხბურთელად აღიარეს, მას მიენიჭა სპორტის დამსახურებული ოსტატის წოდება, სლავა მატრეველი №1 ფეხბურთელად იქნა დასახლებული 1961 და 1962 წლის სეზონთა შედეგებითაც. 1963 წლიდან სლავა მატრეველი თბილისის „დინამოში“ და სულ ერთი სეზონი დასჭირდა მას რათა „დიდი ურუგვაელები“ გაამარჯვებულს კვარცხლბეგზე აეყვანა. სლავა თბილისის „დინამოს“ კაპიტანიც გახლდათ და მისი ერთ-ერთი მწვრთნელიც, თუმცა, როგორც მწვრთნელს მას არ ჰქონია რაიმე განსაკუთრებული შედეგი და ამჯერადაც ფეხბურთის თბილისის ელენიო ერერას სიტყვები უკვე მერამდენეჯერ გამართლდა — „საწყურად გამოჩენილი ფეხბურთელები იშვიათად ხდებიან გამოჩენილი მწვრთნელები“. ზემოაღნიშნული ფრაზა კიდევ ერთი დასტურია თვით ზემოაღნიშნული ფეხბურთის ჯაღორქის ცნობილი პოსტულატისა — „ფეხბურთის თამაში გაცილებით ადვილია ისწავლო თვითონ, ვიდრე ასწავლო სხვას“. სლავა მატრეველი ფეხბურთის მინდვრის გარეთაც უაღრესად მრავალმხრივი სპორტმენი გახლდათ, მას თერზაიარად იზიდავდა ნადირობა და თევზჭობა, ცურვა, ქაღრაკი. თვით მსოფლიო ჩემპიონ ნონა გაფრინდაშვილთან თამაშის ერთდროულ სეანსზე 70-იან წლებში სლავამ საბატო ყაიბა დააფიქსირა. სლავა მატრეველი კარგა ხანია აღარაა ჩვენი შორის — მისთანა ფეხბურთელს მსოფლიოს ბევრი ქვეყანა ინატრებდა და რომ ჰყოლოდა „ოქროს“ ძეგლსაც დაუდგამდა. თბილისის „დინამოში“ გადმოსვლამდე „ოქროს მიწებს“ პირდებოდნენ. დღეს იგი, ვფიქრობ, რამდენადმე მივიწყებულიცაა, კარგი იქნება თუ საქართველოს ფეხბურთის ფედერაცია შუამდგომლობას აღიარავს ფიფაში და ლეგენდარულ ფეხბურთელს მიხელო მესხსა და სლავა მატრეველს თავიანთ ღირსეულ ადგილს მიუჩენენ — „დიდების მუზეუმში“.

დემურ ტორაძე

ილო თომაშვილი (საქანელი)

ილო თომაშვილი დაიბადა 1898 წელს, თბილისში. მისი სიტყვებზე იმ პერიოდს დაემთხვა, როდესაც ქართულმა ჭიდაობამ განვითარების ზენიტს მიაღწია. თბილისში საჭიდაო წრეები და მოედნები იმდენად ხშირი იყო, რომ ხანდახან მათ შორის მანძილი ას მეტრს არ აღემატებოდა. ჭიდაობა იმართებოდა ფიქრის გორაზე, მუშტაიდში, დიდუბეში, რიყეზე — სირაჯხანასთან, ხუდადოვის ტყეში, კუჩიაზე, ელიაზე — „იანგორას ბალაგანში“ და ათეულ სხვა ადგილას, რაც იმ დიდ სიყვარულს და პოპულარობას მოწმობს, რომელსაც ჩვენი ერთ-ერთი ჭიდაობისასადმი იჩენდა. 15 წლის ჭაბუკი, 1913 წელს პირველად გამოვიდა საჭიდაო სარბიელზე და მას შემდეგ მრავალჯერ მოიპოვა ფალავნის სახელი. იგი პროფესიონალი მოჭიდავე გახდა და სვანელის ფსევდონიმით გამოდიოდა 30-იან-40-იან წლებში. ვინ იცის, რამდენ შთაბეჭედავ გამარჯვებას მოიპოვებდა ილო თომაშვილი, რომ მისთვის გზა არ გადაეჭებოდა უმეღველ გოლიათს სანდრო კანდელაკს, რომელთანაც ერთდროულად იბრძობდა, სერიოზული ტრავმა მიიღო და ჭიდაობას თავი დაანება.

1931 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის აგრონომიული ფაკულტეტი, მუშაობდა მეცნიერ-კვლევით ინსტიტუტში მეცნიერ-მუშაკად, სპორტსაზოგადოება „დინამოს“ მწვრთნელად — ქართულ ჭიდაობაში, საბმოსა და თავისუფალ ჭიდაობაში. სამწვრთნელო საქმიანობასთან ერთად ილო თომაშვილი ეწეოდა აქტიურ სამეცნიერო მუშაობასაც. 1940 წელს საკავშირო უფროსი „ფიზკულტურა ი სპორტი“, პირველად ქართული ჭიდაობის ისტორიაში, რუსულ პრესაში გამოაქვეყნა ქართული ჭიდაობის 11 ფანდის აღწერა ფოტოილუსტრაციებით. შემდეგ კი, გამოსცა ქართული ჭიდაობის პირველი ორიგინალური სახელმძღვანელო, რომელიც მიუხედავად იმისა, რომ ბიბლიოგრაფიულ იშვიათობად იქცა, დღესაც არ კარგავს აქტულობას და სამაგიდო წიგნია ქართული ჭიდაობის სპეციალისტებისა და დაინტერესებული პირებისათვის. გადმოცემის თანახმად, ქართული ჭიდაობის სახელმძღვანელოს ერთი ეგზემპლარი სტალინისთვის გაუგზავნიათ, რომელსაც მისი დიდი მონონება დაუმსახურებია. ამ ფაქტით კი, თურმე დიდად ამაყობდა ავტორი. ალბათ, ეს ამავეი, სინამდვილეს შეეფერება, რადგან, როგორც ცნობილია, სტალინი დიდად აფასებდა ქართულ სპორტს და

კერძოდ, ხალხის საყვარელ ქართულ ჭიდაობას, როგორც საერთოდ ჭიდაობის ერთ-ერთ უღამაზეს ნიმუშს (იხ. ვ. ეგნატაშვილის წერილი: „ქართული სპორტი და ჩვენი ამოცანა“, ახ. კომი, №217, 1940 წ.).

გარდა ქართული ჭიდაობისა, ილო თომაშვილს დიდი ამაგი მიუძღვის ჩვენში ჭიდაობა სამბოს განვითარებაში. იგი იყო საქართველოში სამბოს ფუძემდებელი და სამბისტთა ნაკრები გუნდის პირველი უფროსი მწვრთნელი 1950 წლამდე, რის შემდეგაც ესტაფეტა გადასცა თავის აღზრდილს, საქართველოს ოთხგზის ჩემპიონს ქართულ ჭიდაობაში და საბჭოთა კავშირის ორგზის ჩემპიონს სამბოში ქრისტეფორე ნინიაშვილს, რომელიც შემდგენიარად ახასიათებს თავის აღზრდილს: „ჩვენ მას ილია ზახარის ვეძახდით, იგი იყო მეტად პრინციპული, ავტორიტეტული, განათლებული და ფიზიკურად ლამაზი კაცი“. მასთან საკავშიროდ 1944 წელს მივედით მე და გრიგოლ ხუციშვილი, ვარჯიშები გვიტარდებოდა სანაპიროზე არსებულ მაშინდელ ფიზკულტურის ტექნიკუმში. შემდეგ „დინამოს“ სპორტდარბაზში გადვინაცვლეთ, სადაც იგი ვახტანგ კუხიანიძესთან ერთად ავარჯიშებდა მოსწავლეებს. მის მიერ აღზრდილი ფალავნები არაერთხელ გამოსულან გამარჯვებული საკავშირო და რესპუბლიკური ჩემპიონატებში, მათ შორის: ესტაფეტ ქარქუსაშვილი, ქრისტეფორე ნინიაშვილი, ვალიკო პეტრიაშვილი, ვახტანგ ლაფაური, ალიოშა მალაყიძე, გივი ლაშაური, გოგი ბერიკაშვილი და სხვა. მას დიდი მეგობრობა აკავშირებდა სანდრო კანდელაკთან, მიუხედავად იმისა, რომ იგი სანდროსთან დამარცხდა, მათ შორის, როგორც ქვემარტივ ფალავნებს შეშვენიოთ, გულითადი მეგობრობა დამყარდა. იგი ხშირად ეწვეოდა ხოლმე მცხეთაში სანდროს. მას შეუნიშნავი არ დარჩენია სანდროს ტანმალალი და ფიზიკურად ძლიერი ყმაწვილი ოთარი და სანდროსთვის უთხოვია, იგი თბილისში გაეტანებინა ჭიდაობაში სავარჯიშოდ. სანდრო ერთხანს უარზე ყოფილა, შემდეგ კი დათანხმებულა. ჩვენს აღზრდილს ინტუიციამ არ უღალატა — ოთარი შემდეგში სახელგანთქმული ფალავანი გახდა.“

ბევრ დადებით თვისებებთან ერთად ილო თომაშვილი ყოფილა კეთილი, მეუღლის — მარიამ თუშანიშვილის დიდი მოსიყვარულე, პოეტური ბუნების ადამიანი, ჰყვარებია პოეზია და ზეპირად სცოდნია „ვეფხისტყაოსანი“. ჰქონია მდიდარი ბიბლიოთეკა, რომელიც საჯარო ბიბლიოთეკისათვის გადაუცია. უებრო ფალავანი, ღირსეული მამულიშვილი, ქართული ჭიდაობის სახელმძღვანელო ავტორი და საბმოს ფუძემდებელი 1965 წელს გარდაიცვალა 67 წლის ასაკში. დაკრძალულია საბურთალოს სასაფლაოზე.

გიორგი ყობაძისაშვილი

იური იმედიანი

ბულშემატკვირის მთსაზრება გთავაზობთ ქალაქის ღარიხსვის ახალ წესს ფეხბურთში

ფეხბურთში მოქმედი 2 და 3 ბალიანი შეფასების სისტემა, ჩემი აზრით, ვერ პასუხობს დღეს ფეხბურთის განვითარებისათვის წაყენებულ მოთხოვნებს და მოქველდა, რადგან ერთი, სამი თუ ხუთი ბურთის სხვაობით დამთავრებული მატჩების დროს, ყველას ერთნაირი ქულები ეწერება და არ ხდება თამაშში გამოვლენილი კლასის და უპირატესობის ობიექტური შეფასება.

ამიტომ საჭიროა თამაშში ნაჩვენები შედეგების მიხედვით მოხდეს შეხვედრების დაყოფა და დიფერენცირებულად იქნეს შეფასებული განსხვავებული ანგარიშებით დამთავრებული მატჩები.

გთავაზობთ ფეხბურთში ქულებით შეფასების ახალ წესს, რომელიც მოგება-წაგებაზე დაწერილი ქულების გარდა, ითვალისწინებს ანგარიშში ბურთების ყოველი შემდგომი სხვაობისათვის პრემიალური ქულათა პროცენტების დარიცხვას კლემადი არითმეტიკული პროგრესიით.

შეფასებისას ამოსავალია 2 ბალიანი სისტემა, რომელიც გარკვეულ კანონზომიერებას უჩვენებს. მოგება-წაგების და ფრეს შემთხვევაში გუნდებისათვის

დაწერილი ქულათა ბალანსი არ ირღვევა და 2-2 ქულას შეადგენს.

ფრედ დამთავრებული მატჩის შემთხვევაში, თითოეულ გუნდს თითო-თითო ქულა ეწერებათ. განსხვავებული მდგომარეობაა მოგების შემთხვევაში:

1 ბურთიანი სხვაობით მოგებული მატჩისათვის გამარჯვებულ გუნდს 2 ქულა ეწერება, დამარცხებულს — 0 ქულა;

2 და მეტი ბურთიანი სხვაობისათვის გამარჯვებულ გუნდს 2 ქულის გარდა, გატანილი გოლებისათვის პრემიალური ქულის პროცენტები ემატებათ (წაგებულ გუნდებს კი აკლდებათ და მინუსებში გადაიან):

2 და 3 ბურთიანი სხვაობისათვის — ქულის 25-25%;

4 და 5 ბურთიანი სხვაობისათვის — ქულის 15-15%;

6 და 7 ბურთიანი სხვაობისათვის — ქულის 10-10%;

8 და შემდგომი სხვაობისათვის — ქულის 5-5%;

შესაბამისად, გამარჯვებულ და დამარცხებულ გუნდებს ექნებათ:

ერთბურთიანი სხვაობით დამთავრებული მატჩისათვის — 2 და 0 ქულა;

ორბურთიანისათვის — 2,25 და — 0,25 ქულა;

სამბურთიანისათვის — 2,50 და — 0,50 ქულა;

ოთხბურთიანისათვის — 2,65 და — 0,65 ქულა;

ხუთბურთიანისათვის — 2,80 და — 0,80 ქულა;

ექვსბურთიანისათვის — 2,90 და — 0,90 ქულა;

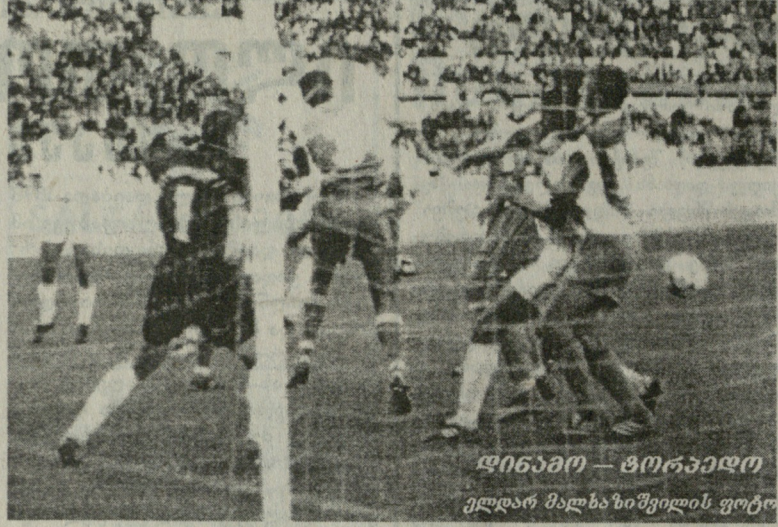
შვიდბურთიანისათვის — 3,0 და — 1,0 ქულა;

რვაბურთიანისათვის — 3,05 და — 1,05 ქულა.

ყოველი შემდგომი სხვაობისათვის გუნდებს ემატებათ და აკლდებათ ქულის 5-5%.

შეიძლება განსხვავებული ქულის პროცენტების დაწერა: მეორე ბურთისათვის — 30%, მესამესთვის — 25%, მეოთხესათვის — 20%, მეხუთესთვის — 15%, მეექვსესთვის — 10%, მეშვიდე და შემდეგი ბურთებისთვის — 5-5%.

შეფასების ამ ახალი წესის დამკვიდრების შემდეგ, ბრძოლა თამაშის ბოლო წუთებამდე და თითოეული ბურთისათვის გაგრძელდება.

დინამო - ტორპედო
ელდარ მალბაზიშვილის ფოტო

„ტორპედოს“ იმერული მსკივნეობი

დინამო (თბილისი) - ტორპედო (ქუთაისი) 0-2
 1 ოქტომბერი. ბორის პაიჭაძის სახელობის ეროვნული სტადიონი.
დინამო (თბ): ზოიძე, შავგულიძე (კანდელაკი, 74), ამისულაშვილი, ვაშაყიძე, შაშიაშვილი, სახვეძე, მანჭავაძე (სვანაძე 71), ბურღული, დარასელია, მიკუჩაძე (გ. მიქაძე 46), ბობოხიძე.
ტორპედო: გვარამაძე, აბრამიძე, ხვადაგიანი, მახვილაძე, თოდუა, დიდავა, ლ. სილაგაძე, ქემოკლიძე, იონანიძე (ბაბუნაშვილი 85), პოროშინი (გვირგვინი 90), ქუთათელაძე (ახალკაცი 56).
გოლები: 0-1, 0-2 პოროშინი (38, 66).
გაფრთხილება: ბურღული (57), თოდუა (61), პოროშინი (63).
მსაჯი: ს. კვარაცხელია (ზუგდიდი)

დავით ყოფიანის სახელი კვლავ გაიხსნა ეროვნულზე (კიდევ მრავალჯერ გაიხსნება). გუშინ, მეტყვე ტურის უმთავრეს შეხვედრაში, მისი ყოფილი ორი გუნდი ეპაექრებოდა ერთმანეთს. მათურებელმა კვლავ პატივი მიაგო დიდი ფეხბურთელის სხონას წუთიერი დუმილით და თამაშიც დაიწყო. თავდაგებულად, საკუთარ ძალაში და ტაქტიკურ განსწავლულობაში დარწმუნებული გავიდა მინდორზე „ტორპედო“. ლიდერმა ამბიციურ „დინამოს“ საფუძვლიანად გადაუტოვა კარისკენ სავალი გზები, თავად კი კარგად გათვლილი კონტრივით ცდილობდა მასპინძელთა კარის დალაშქრას, რაც ჩინებულად გამოუვიდა კიდევ 38-ე წუთზე, მანაკ მშვილად მიმდინარე მატჩი.

უფერად გამოცოცხლდა: იონანიძის საჯარიმოში ჩაყვანილ ბურთს პირველი ქუთათურთა ლეგიონერი ანდრეი პოროშინი მისწვდა მაღალი ნახტომით და თავით გადააგზავნა ბურთი „დინამოს“ კარში. თავით, თუ ხელით... ატყდა ჩოჩქოლი ტრიბუნებზე და მინდორზე, მისკვდნენ თბილისელები არბიტრს სერგეი კვარაცხელია შეუვლი იყო, დინამოელები კვარაცხელია არ გავსტყავთ, გოლი ჩაითვალა. ეკვეთა „დინამო“ „ტორპედოს“ თუმცა, პირველი ტაიმის ბოლომდე, განსაკუთრებით საზიფთო მასპინძლებმა ვერაფერი შექმნეს.

მეორე ტაიმი ოსტატობის დემონსტრირებით დაიწყო. დარასელიას შესანიშნავად შესრულებული საჯარიმო დარტყმა, შესანიშნავი ნახტომით მოი-

საქართველოს XIII ეროვნული ჩემპიონატი ფეხბურთში
უეფალსი ლიგა • IX გური

გურია გვარამაძემ, ეს უპირობო ფაქტობრივად ერთადერთი სერიოზული შეტევა იყო დინამოელთაგან. სტუმრებმა მასპინძლებს კარში ხეირიანად აღარ დაარტყვიან, თავად კი ისევ იონანიძე - პოროშინის შეწყობილი თამაშით განიმტკიცეს რწმენა და მატჩიც დამსახურებულად მოიგეს. „ტორპედო“ კვლავ დაუმარცხებელი და მიუწვდომელია მეტოქეებისათვის.

მიხეილ საბახტარიშვილი

პირველი ლიგა

თორი - თსუ 0-3
 ლაზიკა - ლოკომოტივი-3 1-1
 ცხინვალი - მილანი 2-2
 მერანი-2 - ლოკომოტივი (სამტრ) 3-1
 დინამო2 - კოლხეთი (ბ) 1-0
 დილა - ქობულეთი 1-0

დილა	8	7	1	0	22-1	22
მილანი	8	5	2	1	18-5	17
ქობულეთი	8	5	1	2	7-6	16
ცხინვალი	8	4	2	2	16-9	14
დინამო2(თბ)	8	4	0	4	9-9	12
თსუ	8	3	2	3	11-8	11
ლოკომოტივი-3	8	2	4	2	12-13	10
ლაზიკა	8	2	2	4	7-16	8
კოლხეთი (ბ)	8	1	5	2	4-7	8
მერანი2	8	2	1	5	5-10	7
ლოკომ(სამ)	8	1	2	5	5-14	5
თორი	8	1	0	7	4-21	3

„მერანე“ შევარდნაზე გაღიანასვლა

სტადიონი „შევარდნი“
მერანი - სამგურალი 4-0
მერანი: გ. გაბელია, გოგიაძე, გუჯაბიძე, ცქვიტაძე (გ. ხიზანიშვილი 83), დევიძე, დავითაშვილი, ბაგელიძე, გაგუა, ი. შენგელია, ბოლჭვაძე (ივჩინაძე 74). მუხინი (კვეციანი 34).
სამგურალი: ბოდუა, ბერაძე, გინჭარაძე, ბანძელაძე, ქელიძე (ცომაია 57), ვახიბერაძე, ნებერიძე (კვიციანი 46), ლონდაძე, კ. ჯანაშია, ხუნდაძე, მიქაძე (გიქია 63).
გოლები: 1-0, 2-0 შენგელია (2,30), 3-0 დავითაშვილი (49), 4-0 ბოლჭვაძე (55).
გაფრთხილება: მუხინი (14), ქელიძე (26), კვეციანი (84).
მსაჯი: ა. მეშვიცი (თბილისი).

ერთი იყო. ავტოლელები გაცილებით უკეთ გამოიყურებოდნენ ამჯერად, თუმცა უნდა აღინიშნოს, რომ „სამგურალი“ სათანადო წინააღმდეგობა მეტოქეს ვერ გაუწია. როცა ანგარიში 4-0 იყო მერანელთა სასარგებლოდ მხოლოდ მაშინ შეძლეს სტუმრებმა რამდენიმე გააზრებული შეტევის განხორციელება, ერთხელ ბურთი ძელსაც მოხვდა, სხვა ეპიზოდებში თავი თბილისელთა მთავარი მწვრთნელის ოთარ გაბელიას ვეცმა გიორგიმ გამოიჩინა, თავდამსხმელებს გოლი არ გაატანინა. ამ გამარჯვებით „მერანმა“ ხასიათი ოდნავ გამოიკეთა და დროებით ცხრილში მეორე ადგილზე მოკალათდა.

დაჯილდოება

საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულებით ქართული ფეხბურთის განვითარებაში, ახალგაზრდებს შორის მის პოპულარიზაციაში შეტანილი განსაკუთრებული წვლილისა და მაღალი პროფესიონალიზმისათვის დირხების ორდენით დაჯილდოვდნენ საქართველოს ვეტერანი ფეხბურთელები:

ვლადიმერ გუცავეი - ქუთაისის სპორტულ კლუბ „ტორპედოს“ მენეჯერი, მწვრთნელი, სპორტის დამსახურებული ოსტატი; **გელა კეტაშვილი** - სპორტის დამსახურებული ოსტატი, ოლიმპიური ჩემპიონი ფეხბურთში; **არჩილ კილაძე** - სპორტის ოსტატი; **თენგიზ კუბლაშვილი** - საქართველოს სპორტის დამსახურებული მუშაკი, საქართველოს დამსახურებული მწვრთნელი; **დათო მუჯირი** - თბილისის საფეხბურთო კლუბ „ოლიმპიკის“ მწვრთნელი, საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი; **კარლო მჭედლიძე** - თბილისის საფეხბურთო კლუბ „ოლიმპიკის“ პრეზიდენტი, საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი; **ილია რუხაძე** - სპორტის ოსტატი; **ზაურ სვანაძე** - თბილისის სპორტსაზოგადოება „შევარდნი“ მწვრთნელი, საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი; **თენგიზ სულაქველიძე** - თბილისის საფეხბურთო აკადემიის პრეზიდენტი; **ალექსანდრე ჩივაძე** - საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის ვიცე-პრეზიდენტი, სპორტის დამსახურებული ოსტატი; **გრიგოლ ცაავა** - თბილისის საერთაშორისო საქველმოქმედო ფონდის „ფეხბურთი ბავშვებს“ პრეზიდენტი; სპორტის ოსტატი; **ავთანდილ ხელაძე** - საფეხბურთო სკოლა „ავახას“ უფროსი მეთოდისტი, სპორტის ოსტატი; **ნოდარ ხიზანიშვილი** - თბილისის „ნორჩი დინამოელის“ მწვრთნელი, სპორტის დამსახურებული ოსტატი; **შოთა ხინჩაგაშვილი** - საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის ნაკრები გუნდების კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე, სპორტის დამსახურებული ოსტატი.

პ. შვპარდნაძე

ტექნიკური შედეგები

ვიტ ჯორჯია - კოლხეთი-1913 1-1
ვიტ ჯორჯია: მამარლაშვილი, დ. დოლიძე, ა. ინჭორაძე, ცოცხლაშვილი (74), თ. კობიაშვილი, ჯ. მუჯირი, ლაშა ნოზაძე, თედორაძე, გოგობერიშვილი, სვანაძე (ზ. მეტრეველი), ადამია, წუწუნავა (მ. ცქვიტაძე) 88.
კოლხეთი: მ. გვასალია, ტორჩინაძე, გორიზია (ქობულაძე 75), ქუტიძე, მიქელაძე, ფანჯულიძე, კვიციანი (აკობია 69), კ. კვეციანი (კრასოვსკი 89), ე. გვასალია, მუმლაძე, წიფიყაძე.
გოლები: 1-0 ადამია (44), 1-1 ფანჯულიძე (53).
 83-ე წუთზე პენალტი ვერ გაიტანა გოგობერიშვილმა.
გაფრთხილება: წუწუნავა (27), კ. კვეციანი (29).
გაფრთხილება: დ. დოლიძე (67), ფანჯულიძე (67).
მსაჯი: კ. მესხი (ზუგდიდი).

დინამო (ბთ) - სიონი 1-0
დინამო (ბთ): ჯანტურია, ჩინუა, მინდაძე, არჩაძე, ზ. გვაზაია, ქაცარავა, შ. ხუჯაძე, მაჭუტაძე, დარჩიძე (კობიძე 86).

თურმანიძე, შ. აფხაზია (ცინარიძე 85).
სიონი: ვოლკოვი, სიღამონიძე, ირემიშვილი, კარიალი (მინდიაშვილი 54), პაპიძე, ბარნოვი (კ. გოდერძიშვილი 82), ამბიძე, მოსყვილი (დ. სვანაძე 64), ბ. შენგელია, ისიანი, დაუშვილი.
გოლი: 1-0 დარჩიძე (48).
გაფრთხილება: დაუშვილი (41), ქაცარავა (69), კობიძე (89), დ. სვანაძე (89).
მსაჯი: მ. მისურაძე (თბილისი).

მეტალურგი - გურია 0-0
მეტალურგი: ოლიაძე, მაღალკელიძე, მეგრიაშვილი, კრავიშვილი, ფირცხალაიშვილი (ხმალაძე 79), მემარნიშვილი, მოსულიშვილი (ქურციკიძე 65), გეშაძე, გოგაძე, გურეშიძე, ორმოცაძე.
გურია: გ. დოლიძე, კაციაშვილი, ებრაელი, გაბრიჭიძე, ეცუკურია, განევი, ხუჭუა (სულკაძე 68), ორბელიანი, კ. მეტრეველი, მარიაშვილი, ენდელაძე (დ. ოლიაძე 50).
გაფრთხილება: კაციაშვილი (13).
მსაჯი: დ. სანაია (სოხუმი).

გორდა - ლოკომოტივი 0-2.

მწვრთნელები სემინარზე

საქართველოს ფეხბურთის ფედერაციის მწვრთნელთა განათლების დირექტორი გაიონდორსაძე პრაქტიკულ საქმიანობას შეუდგა. 5 ოქტომბერს „ლოკომოტივის“ სტადიონის საპრესკონფერენციო დარბაზში, 12 საათზე, იგი უმაღლესი და პირველი ლიგის კლუბების მთავარ მწვრთნელებს მოინვეს და სექტივებში უფას მწვრთნელთა განათლების დირექტორთა ზაგრების კონფერენციის შედეგებს გააცნობს. ერთდღიან სემინარზე მისი მოხსენების თემა: „მწვრთნელი დღეს და ხვალ“.

ნომრიდან - ნომრამდე!

● **თანამდებობიდან გადადგა** ბელგიის I დივიზიონის კლუბ „ლა ლუვერსი“ მწვრთნელი დანიელ ლეკლეტი. ეს ის კაცია ადრე საფრანგეთის „ლიონს“ რომ ედგა სათავეში. ახლა კლუბიდან მისი წასვლის მიზეზი ის გახდა, რომ „ლა ლუვერსი“ ბოლო 7 მატჩში მხოლოდ ერთი ქულა აიღო და ცხრილში მე-17 ადგილზეა. როგორც ცნობილია, არგენტინამ ქვეყნის ყველა საფეხბურთო ნაკრებიდან ამოიღო №10 დიეგო მარადონას საბატიეცემოდ ახლა იგივე სურს გააკეთოს ბრაზილიამ და №10 სამუდამოდ დარჩეს მხოლოდ ბელგია, თუ ასეთ გადაწყვეტილებას მიიღებენ, ამით პატრეს მიაგებენ არა მხოლოდ ბელგია, როგორც ფეხბურთის მეფეს, არამედ მთელ ბრაზილიურ ფეხბურთს - წერს გაზეთი „Jornal do Rrazil“-ა.

საზღვარგარეთის ფეხბურთის ანგარიშ

● **საზღვარგარეთის** ნაკრების მთავარმა მწვრთნელმა როკო ლემერმა ქვეყნის ნაკრებში დააბრუნა მსოფლიოს სამი ჩემპიონი - დიუგარი, ჯორჯავი და კარამბე. პირველ მატჩს ისინი ჩაატარებენ ალჟირელებთან. ეს მატჩი ამხანაგურია და პარიზში გაიმართება 6 ოქტომბერს. ამასთან, ეროვნული ნაკრების მიღმა დარჩნენ მარლე, ანელკა, მიკუ და ლეტოზი.

● **ბულგარეთის** ნაკრებისა და შოტლანდიის „სკოტიკს“ ფეხბურთელს სტილიან ბეტროვს, მიუხედავად იმისა, რომ კონტრაქტის ვადის ამოწურვამდე კლუბში 2 წელი რჩება, „სკოტიკს“ მწვრთნელი მარტინ ონლის თქმით, ამ ფეხბურთელს გაუმჯობესებული პირობებით აქვლიანე გაფორმდება კონტრაქტი ახალი ვადით.

● **ცნობილი** გახდა, რომ ეფენბერგი მემუარების წერას აპირებს, მას შემდეგ, რაც ფეხბურთს თავს გაანებებს და მუდმივ საცხოვრებლად გადავა ამერიკაში. „ხალხს ჩემზედ შეეძინა ცული შთაბეჭდილება, მაგრამ დადგება დრო და სიმართლეს დავეყრ თუ რა დავდო საფუძვლად ამ ზიზის“ - ამბობს 33 წლის ფეხბურთელი.

თ. მ. ფ. წ. ბ. ქ.

ტორპედო	9	8	1	0	22-2	25
ლოკომოტივი9	7	0	2	2	20-6	21
მერანი	9	6	1	2	15-11	19
დინამო (ბთ)	9	5	2	2	12-5	17
კოლხ.1913	9	4	2	3	18-14	14
დინამო(თბ)	9	4	1	4	18-10	13
ვიტ ჯორჯია	9	3	3	3	12-11	12
სიონი	9	2	2	5	5-17	8
სამგურალი	9	2	1	6	7-18	7
გურია	9	1	4	4	5-10	7
გორდა	9	1	2	6	7-20	5
მეტალურგი	9	0	3	6	3-20	3

საზღვარგარეთის ფეხბურთის ანგარიშები

2002 წლის მსოფლიო ჩემპიონატის შესარჩევი ეტაპი

აზია

A ჯგუფი

ერაყი — ბაჰრეინი 1-0
საუდის არაბეთი — ირანი 2-2

საუდის არაბეთი	თ.	მ.	ფ.	წ.	ბ.	ქ.
საუდის არაბეთი	6	3	2	1	11-6	11
ირანი	5	2	3	0	6-3	9
ერაყი	6	2	1	3	7-6	7
ბაჰრეინი	6	1	3	2	4-7	6
ტაილანდი	5	0	3	2	3-9	3

მომდევნო ტური:
5 ოქტომბერი: ირანი — ტაილანდი,
ერაყი — საუდის არაბეთი

B ჯგუფი

საემიროები — ჩინეთი 0-1
ყატარი — უზბეკეთი 2-2

ჩინეთი	თ.	მ.	ფ.	წ.	ბ.	ქ.
ჩინეთი	5	4	1	0	9-1	13
ყატარი	6	2	3	1	9-5	9
უზბეკეთი	6	2	1	3	10-10	7
საემიროები	6	2	1	3	6-8	7
ომანი	5	0	2	3	1-11	2

მომდევნო ტური:
4 ოქტომბერი: ყატარი — საემიროები
7 ოქტომბერი: ჩინეთი — ომანი

ნომრიდან — ნომრამდე!

● მიუხედავად იმისა, თუ როგორ და მთავრდება 2002 წლის მსოფლიო ჩემპიონატის შესარჩევი ტურნირი, გერმანიის ნაკრების სათავეში კვლავ უნდა დარჩეს რუსი ფეხბურთელი. „ფინალურ ეტაპზე გაუსულელობა ნამდვილი კატასტროფა იქნება, მაგრამ ამაში დამნაშავე არ იქნება ფეხბურთელი“ — დასძინს რუსი ფეხბურთელი.

● მინიფეხბურთის ბელგიელ ფედერაციის კონსტანტინ ერემენკო სერბიის ფეხბურთელის ავადმყოფობის გამო სპორტის საუკრძოლო სახეობას სამუდამოდ გამოეთხოვება 5 ნოემბერს მსოფლიოს ნაკრებთან მატჩში. ავადმყოფობის მიზეზი გახდა გულის დაავადება. 1132 გოლის გამტანს, ბოლო ხანებში თამაშებზე ექიმთა მთელი ბრძოლა ადევნებდა თვალყურს და მზად ჰქონდათ გულის გაჩერების შემთხვევისთვის ელექტროშოკი. მისი სურვილია ფეხბურთიდან წასვლის შემდეგ სკოლებში დანერგოს ახალი საგანი „ფუტზალი“.

● ბ(მ)ლ(ი) ხანებში რას აღარ მიმართავენ სტადიონებზე წესრიგის შევლა შინაგან საქმეთა სამინისტროში, რათა იტალიის ავტოსტრადების გაყვლებაზე ვაჭრობიდან ამოიღონ დანები და კეტბურთის კეტები. განსაკუთრებით აგრესიული ტიფოზები სწორედ ამ „ცივ იარაღს“ იყენებენ ვენებების დასაოკებლად — ზოგი ბოლმის დასაოკებლად ხულიგნობს, ზოგიც — სიხარულით თრობისას.

საიუბილეო ტურნირი

„ნორჩი დინამოელის“ 50 წლისთავს მიეძღვნა 1989 წელს დაბადებულ ქაბუკთა საფეხბურთო ტურნირი. თბილისიდან მონაწილეობდნენ: „ნორჩი დინამოელის“, ორი გუნდი „ავაზა“, „ორბი“, „თბილისი“, „მეტეხი“, ბათუმის „დინამო“ და ფოთის „ფაზისი“.

ფინალში ერთმანეთს შეხვდნენ „ნორჩი დინამოელი-89“ (მწვრთნელი გოჩა ხიტირი, სკოლის დირექტორი ოთარ გეგეჭკორი) და ფოთის „ფაზისი“ (მწვრთნელი ზაზა ინიაშვილი). 4-0 გაიმარჯვეს თბილისელებმა.

1 ადგილზე გასული «ნორჩი დინამოელი-89»

რობერტ ბაგოიანის ფოტო

გავევითა ფეხბურთი

«შევერდენი-2» — 1 ადგილი

«რომა» — 11 ადგილი

თქვენთვის, პრეზიდენტო!

1. რამდენ წუთში გაიტანა 4 ბურთი ეისებში 1966 წლის მსოფლიო ჩემპიონატის მეოთხედ ფინალურ შეხვედრაში:

- ა) 69
- ბ) 43
- გ) 56

2. ვინ გაიტანა ერთადერთი საპასუხო ბურთი ბრაზილიელთა კარში 1970 წლის მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალში იტალიელთა მხრიდან (ბრაზილია — იტალია 4-1):

- ა) რივა
- ბ) მაკოლა
- გ) ბონისენია

3. 1974 წლის მსოფლიოს ჩემპიონატის ფინალურ სტადიაში რომელი ქვეყნის ფეხბურთელი იქნა დისკვალიფიცირებული დოპინგის გამოყენებისთვის:

- ა) ჰაიტი
- ბ) ზაირი
- გ) პოლანდია

4. ვინ გაიტანა საიუბილეო მე-1000 გოლი მსოფლიო ჩემპიონატის ფინალურ სტადიაში:

- ა) რენსენბრინკი
- ბ) კემპსი
- გ) დირსეუ

5. რა ერქვა 1978 წლის მსოფლიო ჩემპიონატის თილისმას:

- ა) ზუანიტო
- ბ) გაუჩიტო
- გ) ნარანხიტო

წინა ნომრის პასუხები:
1 — ა, 2 — გ, 3 — ბ, 4 — ა, 5 — ბ.

შევერდნელები შევერდნობენ!

„შევერდენის“ სტადიონზე ჩატარდა აფხაზეთში ტრაგიკულად დაღუპული მწვრთნელ-მასწავლებლის გია შიხიაშვილის სსოფლისადმი მიძღვნილი მეცხრე ტურნირი ფეხბურთში 1991-92 წელს დაბადებულ ქაბუკებს შორის. მონაწილეობდა 10 გუნდი. ტურნირში პირველობა მოიპოვა „შევერდენი-2“-ის გუნდმა (მწვრთნელი ვახტანგ ჩიმაკაძე). მეორე ადგილზე გავიდა თბილისის „რომა“ (მწვრთნელი რაოა მელიქიძე, გოგა ჩილაჩავა), მესამე ადგილი მიეკუთვნა შევერდენის ორ გუნდს.

ტურნირში გამოვლინდნენ პერსპექტიული ფეხბურთელები. საუკეთესო მეკარე იმედა წიქარიშვილი, მცველი — ვახტანგ გორგიშვილი (ორივე — „შევერდენი-1“), ნახევარმცველი — ზვიად გულიტაშვილი, თავდასხმელი — ოთარ მეუნარგია (ორივე — „რომა“), ბომბარდირი — ლევან მინაშვილი („შევერდენი-2“), ყველაზე ნორჩი მონაწილის პრიზი გადაეცა ირაკლი ხასაიას („შევერდენი-92“), მაყურებელთა სიმპათიისა — გიორგი ვაშაყიძეს („შევერდენი-92“), ტურნირის საუკეთესო ფეხბურთელი გახდა დიმიტრი გლაზოვი („შევერდენი-2“).

გამარჯვებულ გუნდს პრიზი გადასცა გია შიხიაშვილის დამ — მარინა შიხიაშვილმა. ტურნირი ჩატარდა მაღალ ორგანიზაციულ დონეზე, რაშიაც დიდი „შევერდენი-1906“-ის დირექციის, კლუბის პრეზიდენტის მალხაზ გუგავას და სკოლის დირექტორის ბადრი მაჭავასი და მსახურება (რობერტ ბაგოიანის ფოტოები).

11 ადგილი «შევერდენის» ამ ორ გუნდს მიენიჭა

XX საუკუნის დიდი ფახურთალები

ალეკსანდრე ლი სპეციალურად

გაგაღობო, მოხუცო!

მოთაბაშაშა

არ დაეშვას, ესპანეთში ჩემს კალაპოტში ვგრძობდი თავს. რა იყო დაღლა არ ვიცოდი, სიამოვნებით ვვარჯიშობდი. და ხომ არიან ფეხბურთელები, რომელთათვის ვარჯიში დიდი ტვირთია, მათ მხოლოდ თამაში და ფულის აღება უნდათ. ვარჯიში განსაკუთრებულ მიღწევას მოითხოვს, იგი უნდა გიყვარდეს ჰობივით. მაშინ ფეხბურთი მდგომარეობს სათამაშო აზროვნების სათანადო თანხმობაში მოვა.

ოცდაათი წლისასაც არაფერად მიმანდა უფრო ახალგაზრდა მეტოქეები მიპირდნენ რომ „მეფურეკებდნენ“. მოგივებოდა ერთ ამბავს: „ვალენსიის“ ნახევარმცველ მანგრინიანს მწვრთნელმა, ალბათ, უბრალოდ მოგუფლეს ალფრედო. იგი ნაბიჯის გადადგმის საშუალებას არ მიძლევდა. მთავარი ის იყო — ბურთის მიღება არ შეემძლო. შევეცადე გრძელი გადაცემებით მეთამაშა, მაგრამ, რას ვაგაწყობდი, ტოლს არ მიღებდა სისწრაფეში. მაშინ მუნიოსას ვთხოვე: „გადადი წინ, მე კი მიწვევას შევუვალე“ გადავიწყობდი. მანგრინიანი არღილივით ამეფრებდა, ამასთან, ვიდრე მუნიოსას ვიხავი გაირკვეოდა თუ რა მოხდა, მწვრთნელის მითითების თანახმად, ცენტრში გაიხიზა. ამგვარად, ორის ყურადღება მივიპყრა. მარგრინიანი კი მას შემდეგ ექვიანი ცოლის სინონიმად იქცა. როცა მაგალითად, მგობრული სალამოდან რომელიმე ჩვენი თამაში ადრე მიდიოდა, უშუალოდ იტყვოდა: „მომიტყვი, მივიღებ მანგრინიანთან“. ან: „ჩემი ცოლი მანგრინიანზე უფრო ხისტად მშეურეკობს“. მიუხედავად ამისა, დღემდე ვმეგობრობო მასთან. დასასანია, რომ მუხლის ტრავმის გამო ადრე შეეშვა თამაშს. ახლა ასეთ ტრავმებს ადვილად და ძალიან სწრაფად არჩენენ. ასეთია ფეხბურთი.

„მ“ კი, ჩემს დროს შესანიშნავმა მოთამაშეებმა მოიყარეს თავი. მაგალითად, ვერდი. მას „ჯალოქარი“ შევარჯიე, მართლაც იყო მასში რაღაცენაირი ილუმინაცია, მის ტანადობაში, უკანასკნელი მოდის კოსტუმსა და მდუმარებაში. თამაშში სულაც არ გამოიყურებოდა „ვერდი“, ე.ი. ნედლად და გუნდისთვის მეტად სასარგებლო იყო. დავასახელებე Wing-ს. კოლიარი და მიგელი. ორივე ნებისმიერ გუნდს რომ შეშურდებოდა. და კიდევ პეიროს, ნამდვილი მწვეარი, თამაშობდა ნაკრებსა და იტალიაშიც. „ატლეთიკოს“ სამეფო თასის ორი ფინალური მატჩი მოგვიგო „ბერნაბეუზე“ 1960 და 1961 წელს. ჩემპიონთა თასის გათამაშებაში ტოლი არ მოგვიყვებებოდა, დავეუფლეთ საკონტინენტო თასსაც, მაგრამ თანამემამულეებს შინ ორჯერ დავუთმეთ გამარჯვება. განა არ არის ის შესანიშნავი გუნდი! ჩემპიონთა თასის მეოთხე გათამაშებაში ძლივს გადავურჩით ნახევარფინალში. 2-1, 0-1 და დამატებითი მატჩი გახდა — საჭირო სარაგოსაში, სადაც კვლავ ჩვენ გავიმარჯვეთ — 2-1. „ატლეთიკოს“ გამო ლამის ხელიდან გამეშვა ბედნიერება — ესპანეთის თასი რომ მიჭეროდა. ჩემს ყოფნაში ერთადერთად მოვუფლეთ „სევილიას“ ფინალში — 1962 წელს. ისიც სასწაულებრივად! თამაშის დამთავრებამდე ათი წუთით ადრე ანგარიში იყო 1-1. მათეუსმა ვერ გამოიყენა პენალტი (გახსოვთ ჩემი დამოკიდებულება პენალტისადმი?), და აქვე პუშკაშმა გამარჯვების გოლი გაიტანა.

რა თქმა უნდა, ყველას მალაი ხარისხის ფეხბურთე უყვარს, მაგრამ, როცა მინდობენ მუდმივი მეტოქეები გამოდიან, სილამაზისთვის არ სცალიათ. მთავარი შედეგია კი, ვიდაც გაიხსენებს, მაგანმა მოთამაშემ ბრწყინვალე გოლი გაიტანა, მაგრამ ის ტოროის ანალებს მარტო შედეგი შემორჩება, უკეთეს შემთხვევაში — ვინ შეავლო ბურთი.

პირველი კონტაქტი

ქეშმარიტად ვარსკვლავურ გუნდში მოვხვდი. ვერ გამოვიდა, რატომ იყო „რეალი“ რამდენიმე წელიწადს უტიტულოდ (ჩემპიონისას ვგულისხმობ). მეკარე — ხუანიტო ალონსო, ერთ-ერთი საუკეთესო კლუბის ისტორიაში, დაცვაში თითოეული პიროვნება იყო. თავდასხმელებზე ლაპარაკს კი, პენტოთი დავიწყებდი.

ჩემზე სამი თვით ადრე მოვიდა გუნდში უთქმელი სოფელი ბიკი. საცაო მალარსხევა დასჭირდა ასეთ კომპანიაში სადაბატციოდ. თუმცა, იმავე სეზონში დაიბრუნეთ ჩემპიონობა, სანტიაგო ბარნაბეუ მისით უკმაყოფილო იყო. იგი დანტერესდა რა აზრის ვიყავი პენტოზე. „იგი ფიგურაა, — ვუთხარი, — უბრალოდ, დროა საჭირო. მთელი ტანით რომ გაიმართოს“. „რეალს“ ცდა არ შეუძლია. იცადოს, — იყო პასუხი, — ხელახლა გავცვლილით მას ესპანაზე“.

ესპანია „რეალის“ მოთამაშე იყო, და „სანტანდელს“ პენტოში გაუცვალეს, და იგი იქ „გათამაშდა“, გაიტანა ბევრად მეტი გოლი, ვიდრე პენტომ. მას არ ვიცნობდი, მაგრამ პარტიზონის გამოვექომავე. შეიძლება — უარის თქმა ასეთ კაბუზეზე, რომელიც სულ ოცი წლისაა?

და მართალი აღმოვჩნდი. პენტოს თვალშეუვლები სისწრაფე აღმოაჩნდა. მართალია, ხანდახან იგი უშლიდა მას: ახალგაზრდობით მოსდებოდა, რომ ვერ ასწრებდა სწორი გადაწყვეტილების მიღებას. სამაგიეროდ, შემდეგ ნამდვილად იქცა ჩვენი გამარჯვების ფაქტორად.

მეც ხომ უცებ არ მიპოვია ჩემი თამაში. „მილიონარიოსი“ და „რივერი“ განსხვავდებოდა „რეალისაგან“. იქ პარტიზონებთან ახლოს ვითამაშობდი და ბევრჯერ ვეღებულობდი ბურთს. აქ კი გადამიყვანეს წინ, ოპერაციადატანილი ბოლოვან ჩამომარჩებოდა და „მშრალ ულუფაზე“ ვრჩებოდი. ნუ იფიქრებთ, რომ თვის გამოჩენას ვლამობდი. ყოველთვის უნდებოდა მოთამაშე ვიყავი. მიიღე ბურთი, მოატყუე ერთი-ორი, მიეცი, კვლავ მიიღე. და მაინც მე უფრო ადვილდებოდა, ვიდრე პენტოს. ნატურით გულლია

გახლავართ. გავსაუბრე მწვრთნელს, ბიჭებს. და ურთიერთობებმა აღსდგა საბოლოოდ. და აი, შედეგი: ლიგის დამთავრებამდე ტურით ადრე ჩემპიონები გავხდით, გავანადგურეთ „ვალენსია“, მე კი 29 გატანილი გოლით საუკეთესო ბომბარდირის წოდება მერგო. არ მასხვს რამდენი, მაგრამ რამდენადც პენალტი შევადგე.

უკვე აღვინაწი, რომ პენალტზე მიინცდამინც გული არ მიმიღის და უფრო ღირებულად თამაშიდან გატანილი გოლი მიმანია. მაგრამ პარტიზონები მაძლიერებდნენ და მივიღილი დათმობაზე. მათ იზიდავდა ჩემი მტკიცე ნერვები და ძლიერი დარტყმა. დარტყმული ვარ, პენალტი მთელი ძალით უნდა დაარტყა. სხვაგვარად 90 პროცენტი 50-ად გადაიქცევა. ალბათ შემომბედებინ: აი, პუშკაში, სიძლიერის მიუხედავად, რბილად ურტყამდა. მაგრამ მას „ხმელი“ დარტყმა განასხვავებდა და ბურთი რაკეტასავით მიჭეროდა, თავიდან ნელა და უცებ მკვეთრი აჩქარება მოჰყვებოდა.

საგანგებოდ ვილაპარაკებ ექვსორ რილზე. ვერ კიდევ არგენტინიდან მიიღეს ჩვენი მეგობრობა. მე გამოვემგზავრე ესპანეთში ის კი მონტევიდეოს „ნასიონალში“. იგი ვერ შეეგუა. მას არ სწყალობს ბედი. ერთ-ერთ ტურნირში პანამაში ჩარჩა აქენდიტის შეტევი; ცოლს რომ უნდა ემშობიარა, უშუშეგარი და უფულო იყო. მაგრამ აქ ბერნაბეუმ შეტევის ხანის გამარჯვება წამოიწყო და თამაშამდე მივიდა, ვინ მიწოდდა გვერდით რომ მყოლოდა. და მოვეუფლეთ ჩემი მეგობრის შესახებ. „გამიჯი, რამდენს მოითხოვს...“ ბუენოს-აირსიდან მივიღე პასუხი: რიალი თანხმება. და 200 თასს პესეტს ითხოვს. ცოტა! ავიღე იმავე ფერის კალამი და 200 გადავასწორე 250-ად. ბერნაბეუ უყვამა-

იმიტომ, რომ „კატანაოს“ ცნობილი გამოგონებელი წარმოშობით არგენტინელი იყო. ასეა თუ ისე, ჩვენ კი ესპანელი ვილიალონგა გვაგარჯიშებდა, და მასთან ერთად ევროპის ჩემპიონთა თასის პირველ ორ გათამაშებაში ორჯერვე გავიმარჯვეთ 1956 და 1957 წლებში.

ჩახვიონთა თასი

საკლუბო გუნდებისათვის ევროპის თასის შემოღების იდეა ფრანგული გაზეთის „ეკიპის“ ფურცლებზე აღიბადა და იგი აღრინდელი მოთამაშისა და მწვრთნელის გაბრიელ ანოს კალამს ეკუთვნოდა. ამ იდეას მხარი არ დაუჭირა იმხანად (1954 წელი) შექმნილმა საკლუბო საორგანიზაციო პრობლემებითა და ნაკრებების ტურნირის შემუშავებაში მოუცლელმა ევროპის საფეხბურთო ასოციაციების კავშირმა. „ეკიპმა“ წამყვან კლუბებს მიმართა მხარდასაქვრად, მათ შორის „რეალსაც“ და მიიღო კიდევ იგი.

ყველაფერი ეს უფვა-ს არ მოეწონა და წამოაყენა შეხვედრი იდეა — ჩატარებულყო საერთაშორისო ტურნირი საერთაშორისო ბაზრობების ორგანიზატორ ქალაქებს შორის. ამ ტურნირში 1955 წლის ივნისში აიღო სტარტი. ფიფამ მაინც მოიწონა ჩემპიონთა თასი, უფვას აღარაფერი დარჩენოდა, უნდა შეერთებოდა. 19 ივლისს ესპანეთის ფედერაციამ მიაწვდა ცნობა „რეალი“ (მადრიდი), როგორც ლიგის ჩემპიონი ჩართულია ტურნირში. შესასვლელი შესატანი შეადგენდა 250 შვიდციურილ ფრანკს. 4 სექტემბერს ლისაბონში გაისმა სასტუმროს ხმა ევროპის ჩემპიონთა თასის გათამაშების დაწყების შესახებ, ბრძოლაში ჩაერთო ადგილობრივი „პორტინგი“ და ბელგრადის „პარტიზანი“.

პროექტს ევროპული ფეხბურთისათვის რევოლუციური მნიშვნელობა ჰქონდა, თუმცა სექტაციოსები საკმარისზე მეტი ჰყავდა. მათ შორის იყო „რეალიც“, რომელმაც მაშინ მონაწილეობა მიიღო ლათინური თასის ორ გათამაშებაში და ორივეჯერ ნადავლით დაბრუნდა. სევისისი შემდეგ ჩვენმა პირველივე მეტოქემ — ენერჯის „სერვიტამც“ უხეში გუნდი იყო. კილვად აღიშნებოდა კარის დასაცავად. ჩემს წინააღმდეგ თამაშობდა კი არა, მეტობდა ოთხმოცდაათზე

წმენდენ. წარმოვეყვინეთ „კოქი“ ვლზე თამაში შეუძლებელია, მაგრამ ბერნაბეუს ნებისმიერ ფასად სურდა ტური დამთავრებინა. მინდობი ოდნავ გაწმენდა და წითელი საღებავით გაავლეს ნიშნულები. დამთავარი გასახლეოდან გამოვიხედეთ და მოთამაშე ბიჭები დაინახეთ, თურმე ჩვენი მეტოქეები ყოფილან მოთელვანე. მათ ფეხი არ უტურდათ, ჩვენ კი თავი ყრულზე გვეგონა, ერთი მეორის მიყოლებით ვეცემოდით. და დიწყო. მილუტინოვიჩი, იმ მილუტინოვიჩის ძმა, რომელიც ახლა ცნობილია როგორც რამდენიმე ნაკრების მწვრთნელი, ხარისხს ახვედრებს ბურთს. მაგრამ ტიპის ბოლოს — პენალტი მეტოქის კარში. ვაპირებ დარტყმას და მესმის, რიალი ზურგს უკან ითხოვს: „მომეცი“. კი ბატონო. გამოქანდა, ფეხი დაუტურდა და, კინაღამ წაიჭია, ბურთი ხუთი მეტრით ააცილა. ბადის ნაკვალად აკრული თოვლისგან დამძიმებული ტურვი პოლიციელს მოხვდა. სასაცილო იყო, სატრეფი რომ არა! დაშვდა ბესერელი და ათნი ვრჩებით თამაშში. შეცვლა მაშინ არ იყო ნებადართული. რა ვთქვა მეტი? წავაგეთ — 0-3. კიდევ კარგი, ნახევარფინალში რომ გავვლით. სტვენითა და თოვლის გუნდებით გავაცაცეს. ერთი ჩვენს მწვრთნელს, ვილიალონგს მოხვდა. შიგვე ალმონჩა. თავში რომ მოხვედროდა, მოკლავდა. გასახლელში შავი ღმე გვაყარა ბერნაბეუმ. თქვა, რომ კლუბი შევარცხინეთ, ჭკეპანა, ესპანელები, საზღვარგარეთ მცხოვრები ესპანელები და ასე შემდეგ.

მომდევნო ეტაპზე „მილანი“ გვერგო მეტოქედ. შინ ძალიან დამაწყვრებლად ვითამაშეთ — 4-2. ანგარიში რიალმა გახსნა, მე კი მესამე გოლი გავიტანე. იტალიაში ისევ გავიჭირდა. საკმარისი იყო, რომ ასტრიელმა მსაჯმა ორი პენალტი დანიშნა ჩვენს კარში. აღვშოვთდი, როგორც შეგვეძლო, მაგრამ იგი კედელივით უდრტინეველი იყო. საბოლოოდ — 1-2 და ჩვენ ფინალში ვართ.

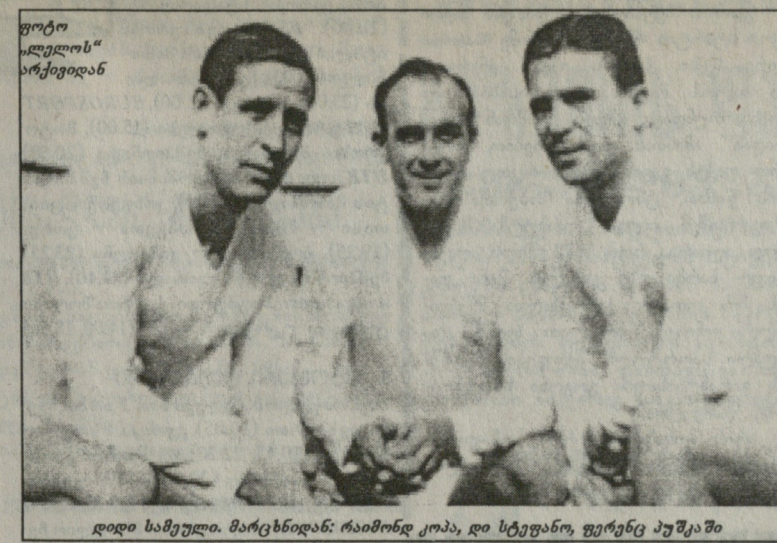
რა სარგებლობა მოაქვს ასეთ დამარცხებას? იგი მედგრობას, ურყოობას გამოგონებულებს, წარმატების შემდეგ ენაცხობას არ უნდა მის ე იგი. ერთხელ მატჩის წინ ასეთი ტელეგრამა მივიღე: „ერთიანად გავიმარჯვებთ, გაზორიშორებულები — დავმარცხდებით“. არ შეიძლება არ დაეთანხმო.

ფინალი ერთი თამაშისგან შედგებოდა პარიზში, „პარკ დე პრენის“ სტადიონზე, მეტოქეებიც ფრანგები გვაყავდა, „რეიმი“. პარიზმა ასე გადაუხდა მადლობა თასის გაჩენას. დავუმატებ, რომ ცოტა რამ ვიცოდით მეტოქეზე. საღ იყო მაშინ ამდენი ინფორმაციის წყარო. ჩავდით თამაშამდე სამი დღით ადრე. დავათვალიერეთ ყველა ლისესანიშნავი ადგილი. ვცხოვრობდით პატარა ციხე-დარბაზში. ძლივს მოვთავსდით. ყმაწვილს, რომელსაც ჩვენი ბარგი ებარა ძალის სოროში ეფინა. საბედნიეროდ, ძველად ძაღლებს კარგად ექცეოდნენ.

მატჩის დასაწყისში თავგზადაბნეულები და დაბაბუნებულები ამოიჩნდით, მათე წუთზე ვაგებდით — 0-2. მართლაც ძლიერი გუნდი იყო: ილაგო, კოპა, გლოვაკი, ვონკე... სამიოდე წუთის შემდეგ ერთი გოლი გავკვიეთ, შეხვედრამდე რიალმა — მეორე. ჩემს სამშობლოში კრეოლები იტყვიან ხოლმე: „თუ ცხრი ეშვეა წინწასულს, ესე იგი, მოგება სურს“. ასე დაგვემართა. ისინი კვლავ წინ გავიდნენ, კვლავ დავეწვიეთ (მარკიტოსი) და დამთავრებამდე ათი წუთით ადრე რიალმა პენტოს ბრწყინვალე გადაცემით გამარჯვების გოლი გაიტანა. ძალიან მოვინდომეთ და გავიმარჯვეთ. მინდობზე ემიგრანტები გამოცვიდნენ, გამასხნდა ღონ სანტაგოს სიტყვები. საღამოს სადღესასწაულო ვაშაშაშე თასით ესვამდით ღვინოს. გაბრიელ ანომ „ეკიპში“ დაწერა: „დი სტვენანო — ყველაზე ძვირფასი მოთამაშე, რომელიც ოდესმე მინახავს. არაჩვეულებრივია თავდასხმასა და დაცვაში. მთლად ადარდობა ჩვენი კოპა...“

კოპასთან დაკავშირებით, თავს უფლებას მიეცემ და ვერ დავეთანხმები. ბერნაბეუმ მსუსვე დააღდა თვალი და უკვე შემდეგ სეზონში მასთან კონტრაქტს მოაწერა ხელი. იმუშავა კი საპორტამ, კარგი კავშირები ჰქონდა საფრანგეთთან. ბერნაბეუს აზრით, კოპას წინ უნდა ემოქმედა, მე კი, ოდნავ უკან, მარჯვნივ. გამოვიდა კი პირიქით, და ყველა მოგებულნი ამოიჩნდით. კოპა დიდი ფეხბურთელია, ძლიერი, ტექნიკური, მობილური.

(დასასრული შემდეგ ნომერში)

დიდი სამეფელი. მარცხნიდან: რამონდ კოპა, დი სტვენანო, ფერენც პუშკაში

ნოდ დათანხმდა. ჩველი კი ლამის პირველსავე ვარჯიშზე დაშვდა. კარგი საქმეა! საბედნიეროდ, მალე გამოჩანსადა და პირველსავე თამაშში „ვალენსიასთან“ ბრწყინვალე გოლი გაიტანა თავით. ე.ი. ხანდახან გავლიძობს ბედი. მერე გამანდო, რომ ცხოვრებაში მეორედ გაიტანა თავით ბურთი. ჩვენი მეგობრობა უფრო განმტკიცდა. და მაინც, უღილოდა თან სდევდა რიალს. გუნდში მოვიდა პუშკაში, რომლისთვისაც გაათავისუფლა ადგილი მარცხენა ფლანგზე, მან ჩემსა და პენტოს შორის დაიკავა ადგილი. რიალი კი მარჯვენა ფრთაზე გადაიფანეს. იგი, ერთგვარად, ჩაქვდა და დაიყარა.

ორიოდე სიტყვა მწვრთნელებზე. ღონ სანტიაგო ბარნაბეუს უცხოელი მწვრთნელები მოსწონდა, განსაკუთრებით სამხრეთამერიკელები. ისინი, მისი აზრით, დიდი გამოცდილებისა და ფანტაზიისანი იყვნენ. იგი უბრალოდ სიბრძნის აძლევდა მათ, ვინც მოთამაშედ შეიქმნა. გარდა ამისა, მიანდა, რომ ევროპელები, მათ შორის ესპანელი მწვრთნელებიც ჩაკეტულ ფეხბურთს ნერგავენ. არ დავიწყებ კამათს მართალია იგი, თუ არა. თუ გაუთვალისწინებთ ელინიო ერერას, მაშინ „ბარსელონას“ რომ ავარჯიშებდა, ალბათ, მართალი არ არის,

მეტი კლოგამიანი ცენტრალური მცველი, თუმცა საკმაოდ მოძრაი. თამაშის წინ შევიცარიის დედოფალმა ვიქტორიამ მივიგლო. მიღებაზე იყო მაშინ ვერ კიდევ პრინცი ხუან კარლოსი, რომელიც თამაშზე ჩამოფრინდა. არ ვიცი ღონ სანტიაგო ბერნაბეუ იყო თუ არა მონარქისტი, მაგრამ მონარქისტებთან ძალიან კარგი ურთიერთობა ჰქონდა.

შესვენებაზე ყურდამოყრელები ვისხედით: ვერა და ვერ გავცხენით ანგარიში. ვაგრიანად დავიზიანე ხელის მტევანი, ცოც წყალში მქონდა და ვერ შევამჩნიე, როგორ გაჩნდა ხუან კარლოსი. ის კი მომიახლოვდა და მითხრა: „საეცა (ჩემი მეტსახელი იყო) შენგან მეტს ელიან“. „ააა!“ — მარტო ესლა მოვახერხე.

ენეგაში გავიმარჯვეთ 2-0 (მუნიოსი და რიალი), წინ კი დავარბით მეტოქე — 5-0. მე ორი გოლით ჩემი ანგარიში გავცხენი. 1/4 ფინალში მივიღეთ „პარტიზანი“ (კვლავ შევადგე ბურთი), გავიმარჯვეთ 4-0, და ცა ჩანდა, როგორც იტყვიან ბრაზილიელები, „სრულიად ცისფერი“. ჩარტერული რეისით ჩავფრინდით ბელგრადში და მართლაც მზე დაგვხდა. მაგრამ დილით ფანჯარაში რომ გავიხედეთ, ერთი მეტრი თოვლი იღო, ტრამვაი გაჩერებულიყო, ქალები გზას

